

KURYER LITEWSKI

Ła Naywyższém Dozwoleniem
IMPERATORA I MCY CARY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 13. MAIA 1803. ROKU WE SRODĘ

z Petersburga V. S. 1. Maia.

Major Bütler umieszczony w garnizonie Tobolskim; Major Anenko w Tambowskim; Major Hładkow w Saratowskim, Półkownik Nieczajew w Kazańskim. Woysk Czarnomorskich zostają Półkownikami: Rachmanowski, Kucharenko, Geldysz, Magerowski, Zywotowski, Lach, Kifa, Kobiniak, Warawa, Pokotyło, Wolkorez, Porywai, Wasiwrińców, Paliwoda, Komiańceńko, Welbec. Szwajcarskiej służby Poręcznik Escher przyjęty do Rosyjskiej w teyże randze umieszczą się w Moskiewskim półku dragonii. Czarno-morskiej floty zmarły Półkownik Pellegrińi wymazanie się z rang listy. Na przelozienie Małorośyjskiego General Gubernatora X. Kurakina o potrzebie w Małorośyjskich Guberniach powszechnego rozgraniczenia, wyznaczona jest Kommissya ułożyc maiaça instrukcyą zgodną z prawami i położeniem tego kraiu; zasiadać będą w niej: Aktualny tajny Konyliarz Troszczyński, Tajni Konyliarze: Alexiejew, Nieplujew, Kozodawlew, iskoteż sam General Gubernator Małorośyjski Xiążę Kurakin, dopóki bawieć będzie w tej stolicy.

z Wiednia 7. Maia.

D. 3. Cesarzowa ozdobiła orderem Krzyża gwiazdzistego 23. damy, w których liczbie jest Galicyanka z Ledochowskich Alexandrowiczowa. — W r. prz. od Marca do Grudnia w tutejszej stolicy zaszczerpiono ospę krowią 4446. po wsiach okolicznych 1003. dzieciom; w szpitalu naszym 582; te wszystkie doświadczenia pokazują, że ospa krowia nie tylko nikomu szkodzi, bynajmniej nie była, ale nadto pewnym jest sposobem do zapobieżenia naturalney. Przesady wszelkie ustępują nakoniec oczwistości między gminem; sam sobie zaszkodzi, kto trwa w uporze. — Wiadomości do Constantinopola przyslane z Arabii są nie pomyślne: Abdul Wechab olbrzymim krokiem postępuje, kraj cały tak czarny, wkrótce jemu holdować będzie. Odpór Szetykfa Mekki trwał nie długo. Zwycięzył buntownik; szczęśliwe powodzenie łazbę stronników pomnożyło tak dalece, iż podobno miasto święte jest w mocy jego; chociaż dokładkami do grobu Wielkiego Proroka, albo z miejsca nie ruszyły, albotę zatrzymały się w drodze na odgłos odmiany niespodziewaney. Abdul Wechab nakazuje daninę, wybiera podatki w całej Arabii według upodobania; mieszkańcom do wyboru nic nie zostało, jak iść pod iarżmo lub umierać.

z Londynu 3. Maia.

Smutne odgłosy biegają w mieście, iż Lord Whitworth wkrótce Paryż opuści, General An-

dreolsy wyiedzie żąd do Oyczyzny; pierwszemu rozkaz posłali Ministrowie, podać ultimatum Konsulowi; które jeżeli przyjęte nie będzie, wojna już nie uchronna. Tym czasem rząd mileży w Parlamencie; Addington zapytany w izbie niższej oświadczył, że d. 9. zapewne da wiadomość naydokładniejszą i ostateczną o negocyacyach z Francuzami. Podobnym sposobem Lordowie Pelham i Hobart zapewnili Parów, że Ministerium uczyniło co powinnośc kazała, ażeby naród dłużej nie zostawał w wątpliwości. Nikt prawie tu nie ma nadziei przedłużenia pokoju. Admiralicya robotę w portach przyspiesza; 316. różney wielkości okrętów do służby wzięto, między którymi 67. jest liniowych. Admiraltowie: Keith, Campbell, Nelson, Sidney czekają w gotowości hasta do rozpoczęcia nieprzyjaciel-skich kroków. Gambier wychodzi pod flagę ku brzegom Ameryki północney, zaslaniać mając od hapaści lud zabawny połowem stokłszu.

O bliskim wezwaniu Pitta do Ministerium głośnie dziś mówią: cały naród w nim jedyną nadzieję położył. Po wszystkich portach zalecono jak naywięcej maytków gwałtem zabierać; 17. okrętów nowych jeszcze uzbierać; z wyspy Wight wiele regimentów do Malty przeprowadzić. Nie spodziewając się rząd nasz inne Mocarstwa lądowe pociągnąć do łączenia się przeciwko RPcey, we Włoszech przynajmniej zechce uwagę nieprzyjacielską rozrywać. Biega pogłoska, że w tych dniach Addington przełoży izbie niższej potrzebę pożyczania 15 mill. FS. na zaczęcie wojny. Zbierze się summa bez żadney trudności; wielki jest żapał w narodzie, pomnoży się ochota służenia kraiovi maiaćkiem i życiem, gdy Ministrowie dowiodą, że nie z nas przyczyna zerwania traktatów świeżo pisanych. Batawowie podobno przewidujący co ma nastąpić wkrótce, znaczne summy dla bezpieczeństwa do nas przehoszą.

Papiery znacznie spadać zaczęły, jak więc bywa w spolicie gdy wojna jest bliska. — Rząd Francuzki wypłacić kazał pierwszą ratę pieniędzy nam należnych za utrzymywanie wojennych brańców. — Na wyspie S. Domingo zagęszczają się znówu po krótkim spoczynku choroby zarazliwe, naybardziej na wojennych okrętach. — W Pekinie d. 2. Grudnia z rozkazu Cesarza była utroczytość wielka; cieszył się lud cały. Przyczyną radości walne zwycięztwo, które odniosły woyska Chińskie nad buntownikami 17. Listopada w powiecie Kio. Żadnych onego szczegulów nie wlemy; równie tajemne są wszystkie okoliczności prawdziwe buntu rodaków przeciw Tatarom. Poźniejsze doniesienia lękać się kazał rewolucyi powszechney w całym państwie. — W izbie niższej był nie dawno spór wielki o wyznaczenie Depütacyi, która weyrzeć ma w przyczynę zagęszczoney emigracyi u Szkotów i podać sposob zapobieżenia złemu.

Od granic Włoskich 26. Kwietnia.

Minister sprawiedliwości wielki Sędzia Regnier pisał do General Administratora Menou, zalecając ażeby starał się najszybciej wytepić łotrów i zbójców, których jeszcze jest bardzo wielu w Departamentach Piemontskich. Ubolewa Minister, iż obywatele niektórzy kraju tego dopomagają ludziom swawolnym, zamiast łącząc się z rządem i milicją dla własnego dobra i spokojności. — Menou donosząc o tém Prefektom kaze oraz ludowi oznajmić, że Konsul przeznaczył znaczne summy na naprawę dróg dawnych, robienie nowych w Piemontcie teraźniejszego roku. Najwyższe góry Alpejskie przedzielające Włochy od RPtey Francuzkiej dadzą w krótkim czasie wygodne i łatwe przejście handlującym i podróżnym: Cenis, Genevre, Simplon w kilku miejscach otwarte będą; ułatwi się komunikacya z morzem sroziemnym. Nadto Konsul zamysla ustanowić w kraju niektóre manufaktury, dobywanie kruszców wydoskonalić, rolnictwo polepszyć, do chowania bydła zachęcić rolników, mianowicie pięknych owiec, jak już zrobiono szczęśliwie w Mandria.

W Florencyi nakazane nabożeństwo za pomyslnie szczyptenie ospy krówiej Królewicowi tronu następcy Karolowi, którego na ten koniec przeniesiono do pałacu wiejskiego. Lord Egiu zawiął do Liworny d. 20 grzesznie przyjęty przez garnizon i Wodźów Francuzkich, z armat ognia dawano; ofiarowano straż honorową. Krótko zabawiwszy morzem kończyć będzie drogę do Anglii.

z Hagi 7. Maja.

Dla przyjaciół pokoju smutna wiadomość z Paryża. Poseł Batawski urzędownie donosi, że d. 3 Ambassador Angielski Lord Whitworth podał ultimatum Konsulowi, które gdy nie zostało przyjęte, Lord prosił o pasport, ażeby mógł niezwłocznie wyjechać do Londynu, dano niemu nadzieję i oczekiwanie przewlokłe negocyacye nadzieję i oczekiwanie narodów spoczywających po długiej wojnie, zawiodły nakończ. Konsul pozwalając Whitworthowi powrócić do oyczyzny, tegoż czasu przesłał rozkaz Generalowi Andreosy, ażeby opuścił Londyn bez pożegnania dworu. Wkrótce z obu stron wynidą zwyczajne manifesta i deklaracye, z których sądzić będzie powszechność, kto był przyczyną odnowienia klęsk wojennych. O przybyciu General Adjutanta Lauriston do Londynu nie słyhać; mówią niektórzy że nie do Anglików był wysłany.

W naszym kraju ten przypadek sprawił niemiłe wrażenie na umysłach; utać trudno że powszechnie jest niekontentowanie; pragniemy bardziej niżeli spodziewamy się zostać obiętymi w następujące walce dwóch narodów wielkich. Francuzkie woyska w marszu wstrzymane dni kilka, nowy teraz rozkaz odebrały pospieszają do naszych i Niemieckich granic; napelniają się obcym żołnierzem prowincye; niepodobna prawie, ażeby Regencya zagnoną nie była zóld obmyślić dla tych, którzy przychodzą pod hasłem bronienia kraju od najazdów Angielskich. Ustają spekulacye kupieckie; papiery spadają; zamorskie towary idą w górę niezmiernie; lękamy się o 25. okrętów bogato ładownych, które wiozą z Batawii produkta podczas ostatniej wojny zebrane. Rząd jeszcze flotty uzbrajać niekazał. Admirał de Winter dawno wyszedłszy pod żagle z Lisbony, jeszcze nie przybył do Texel.

Drugi goniec od posta Stenwyck wysłany z Paryża donosił Regencyi, że Lord Whitworth

d. 4 rano opuścił pomienioną stolicę. Natychmiast Ambassador Francuzki Semonville przesłał instrukcyę Generalowi en chef Montrichard i innym wodzom kommanderującym w Breda, Nimedze, Bois-le Duc &c. co mają czynić w teraźniejszych okolicznościach; z Regencyą najszybciej rozmowę która przez całą noc trwała. Zerwanie negocyacyi dla nas było najszybciej spodziewane; przed kilku dniami z Londynu i Paryża mieliśmy zapewnienie, że umowa wkrótce podpisana będzie dogodna chęci i interesom stron wchodzących. W ultimatum dworu Angielskiego znajdować się miało między innymi: że woyska Republikantskie wraz ustąpić powinny z krajów Batawskich, Szwajcarskich, i Włogielskiej dzierzawie, że wyspa Lampedusa między Anglikom; inne warunki niewiadome — Przed Kongres będzie zwołany dla ułatwienia sporów; lecz Ministrowie Angielscy nie chcą przed Parlamentem odpowiadać, nie mogli dłużej prze-

Od Szwajcarskich granic 29 Kwietnia

Zdać się, że przybycia do Szwajcarów General adjutanta Rapp przyczyną jest, nie jak mówiono, doniesienie o rychnem ustąpieniu Francuzów z kraju tego, ale raczej ułożenie planów woyskowych, których szczeguly i zamier są tajemne. Po wszystkich Cantonach kędy przeleżał rządcy nowo ustanowieni przyimowali Officyera tego, z jak największą okazałością. W Berne oświadczył, że małżonka pierwszego Konsula zleciła iema przysłać do Paryża co kolwiek Szwajcarskiego bydła. Natychmiast wybrano najszybciej krow 20; pasterkie jest potrzebne w gospodarstwie domowym; i to wszystko posłano do Francyi. Woyska Elektora Bawarskiego podzielone są na 6 brygad. Pierwsza wyższej Bawaryi pod Generalem Giza składa się z 4 regimentów, 2 batalionów lekkiej piechoty; druga Bawaryi niższej, General kommanderujący Deroy, liczy regimenta 4 batalion lekkiej piechoty; trzecia brygada jazdy Bawarskiej pod Generalem Taufkirch 3 regimenta; czwarta Szwabska General Wrede 2 regimenta, 2 bataliony lekkiej piechoty; piąta Frankonska, General Ysemburg, 4 regimenta, batalion piechoty lekkiej; szósta dywizya Berg, General Kinkel dwa regimenta; ogółem regimentów pieszych w armii Bawarskiej 12, lekkiej piechoty 6 batalionów, jazdy 7. artyllerya nie jest policzona.

Nowy Elektor Badeński Margrabia kazał ze skarbu swojego wyliczyć 90 t. zł. ryń. na zasypianie i zrównowanie rowów, szanców, i wałów, które dotąd otaczały miasto Manheim; na ich miejscu będą zasadzone ogrody. Korzyść ztąd dla mieszkańców wieloraka, ta największa, iż pozbawieni twierdz wolnemi zostaną od obleżeń i przypadków w takim zdarzeniu nieuchronnych. Tym sposobem Manheim miasto dość już ozdobne, stać się może jednem z najpiękniejszych w Europie. Tenże Elektor na utrzymanie teatru narodowego darował miastu 20 t. zł. ryń.

Nie dokładna była wiadomość, iż woyska Szwajcarskie na zóld Francuzki przyjęte posłano z Auxonne do Corsyki. Zaprzezca temu raport przysłany od kommandanta z Orléans; który donosi że zmierza do portu Rochelle na załogę. Minister wojenny Berthier dla tego Szwajcarów posyła nad brzegi Oceanu, ażeby mniejszą sposobność mieć do dezercyi, a większą dopełnienia liczby przepisanej. Do zamorskich wypraw nie mają być użytemi. Kon-

sul rozkazał znaczną sumę wyliczyć na werbunek, ażeby dając więcej na rękę, według zwyczaju, łatwiej pociągnął do służby ziomków naszych. Mundur po dawnemu czerwony nosić będą Strzelców konnych wcielono do 7 regimentu Francuzkich huzarów; kanonierowie poszli do Cherbourg—z Besançon piszą, iż Generała Murzynow Toussaint znaleziono w pokoju nagie umarłego—Generał Rapp po wszystkich Cantonach przypominał rządcom, potrzebę przedkiego uzbrojenia milicyi Landamman d' Affry wysłał dwóch Agentów do Paryża; słysząc że prosić mała Konsula o wyznaczenie bez ludney krajiny w Ameryce północney, gdzie posyłami być maia na wygnanie Szwajcarowie zli i niespokojni, którzyby chcieli wzruszać porządek domowy.

z Ratisbony. z Maia.

Dekret ratyfikacyi Cesarzskiej stał się celem rozmów, uwag, wniosków, i domysłów. Spodziewać się trzeba, że wyłączenia i restrykcyje, które w nim położyl dwór Wiedeński, nie zrodzą nowych trudności. Czekamy co będzie po tanowiono o głosach w izbie Xiążęcey; to za stanawia niemniej każdego, że Cesarz nie rzekł o rozwiązaniu Deputacyi po zakończeniu dziele, które miała poruczone; owszem Posłom do niej wchodzącym zalecono powracać na miejsce co niektórzy już dopełnili. Od niepanietnych czasów był tu zwyczaj że d. ostatniego kwietnia z wielką okazałością przy odgłosie muzyki przed pałacem posłów Cesarzskich i Elektorskich stawiano drzewa zielone: ten obrządek dnia wczorayszego poszedł w zapomnienie.

z Paryża 3. Maia.

Dnia dzisiejszego rząd obwieścił Posłom zagranicznym, że Lord Whitworth prosił o pasport chcąc do Londynu wyjechać; który dano temu, i razem kazano Generalowi Andreossy wyjechać z Angielskiej stolicy. Ten przypadek był przewidziany od dni kilku; Lord nie był na audyencyi ostatniej u Konsula po wielkiej paradzie wymawiając się słabością zdrowia. Zatem Xiąże Bedford i Xiężna Gordon nie dawno przybyli z Londynu nie mogli być prezentowanemi. Pokazał się jednakże na pokojach Lord Yarmouth z Polkownikiem Crawford dawno znanymi Konsulowi, który ich nie poznając pytał się z jakiego byli narodu? Gdy odpowiedzieli że są Anglicy, i już się dawniej prezentowali, grzecznie ich przywitał Buonaparte. Obróciwszy się potem do wielu zgromadzonych Senatorów: czyniłem, rzekł, dotychczas, co rozum i sprawiedliwość kazala: czyniłem zapobiegając zerwaniu pokoju; lecz gdy Angielscy Ministrowie podają propozycye których przyjąć niepodobna; dziś mówię i czynię winienem jak przystoi rządcy wielkiego narodu.

W Departamentach zagranicznym, wojennym, i morskim jest wszelka gotowość na przyjazd; w tych dniach ma wynisć oświadczenie od rządu stosowne do okoliczności; wojna nieuchronna być się zdaje; mała nadzieia w pośrednictwie moarstw postronnych; słabsza jeszcze w odnowieniu zerwanych negocyacyi. Whitworth sposobiąc się do rychłego wyjazdu przestał mieszkanie swoje meblować; i zerwał kontrakt o najęcie domu wiejskiego; wszystkie sprzęty ma upakowane; zapłacił wszystko co się należało komu od niego. Naydrobniejszą częstokroć okoliczność zastanawia ciekawych Paryżanów. Po traktacie w Amiens podpisanym Konsul na audyencyach zawsze był widziany w trzewikach; na ostatniej miał boty; z tą łatwy dla niektórych wniosek, że pokój

zakończył się dla nas. Lecz nie zbywa na ważniejszych pobudkach do myślenia, że wojna jest blizka. Szefom regimentów i dywizyi zalecono, a żeby nayrychley stawali przy korpusach swoich; czwarty regiment artylleryi prawie cały z Grenoble ciągnie do Corsyki. Do wszystkich portow Rptey posłano tajemne rozkazy. Prefekt morski Caffarelli do Brestu pospiesza.

Narzekać zaczynaia nas, iż Anglicy dozwolili sobie przytrzymywać statki Francuzkie i przetrząsać. Pominawszy inne zdarzenia to naygodniejsze uwagi, że Admiral Curtis, który powraca z przygorka dobrej nadziei, blizko wyspy Teneriffa zpotkawszy Admirała Linois, prowadzącego z woyskiem eskadrę do Indyi wschodniej, chciał, iak mówią zatrzymać onego. Nie wiemy iak się rzecz zakończyła. Do rychleyszego ustąpienia woysk Angielskich z Egiptu, między innemi przyłożyć się maia naywięcey boiaźni morowej zarazy, która w Aleksandryi panować zaczynała. Gdy Ambassador Brune oświadczył ochotę przypatrywania się uroczyści Bayramu; chociaż to dawniej nie było we zwyczaju, Porta rozkazała miejsce dla niego przygotować, z którego wszystko dobrze widział, i konie dała na przyjazd i powrót.

Gdy podobieństwo jest blizkiej i nieuchronney wojny; chwala dziś wszyscy opatrność rządu, który wczesnie ostrzegł o niebezpieczeństwie kupieckie miasta; tym sposobem Bordeaux ocalilo 100. millionow, zatrzymując w porcie statki do żeglugi przeznaczone; nie mniej zyskują bawiący się połowem stokwieszki, którym odmówiono pozwolenie wyjścia pod żagle. W Artyley Rptey odmiane uczynił Konsul. Szefowie brigad Polkownikami nazywać się będą po dawnemu; każdemu regimentowi dano majorów. Każdy batalion, składać się będzie z 11. kompanii; regiment 6. konney z 7. oprócz tego 17. nowych kompanii zaciągnąć kazano; z tych 8. przeznaczone są do S. Dominogo; 5. do Martiniki, Guadalupe, Lucyi, Cayenne, Tabago, 4. do wyspy Francuzkiej, Reunyon, Senegal, Pondichery.

Minister wewnętrny Chaptal pisał do Konsula. Przed rewolucyą, powiada, święcono w Orleans miesiecie doroczną pamiątkę d. 8. maia r. 1429. w którym niesmiertelney pamięci bohaterka Joanna d'Arc przymusiła nieprzyaciół Anglikow do zaniechania zaczętego oblężenia. Motem jest zdaniem, że odnowić trzeba tę uroczystość obywatelską prawdziwie. Będzie obchodzona po kościołach razem, i na sławnem polu; które świadkiem było rycerskich spraw Joanny. Zrana cywilni i woyskowi urzędnicy zgromadzą się do katedralnego kościoła na podziękowanie Panu zastępow obrządkiem religiją przepisany. Z Duchownych jeden mowę powie wychwalając historycznie zbawicielkę narodu. Po zakończeniu nabożeństwa lud cały śpiewając Francuzkie pieśni na iey uwielbienie, uda się na most, gdzie Joanna chociaż niebezpiecznie raniona, nieprzyaciół nakoniec odparła i zupełnie poraziła. Wieczorem na wszystkich teatrach rozlegać się będą śpiewane z muzyką hymny na pochwałę Joanny, i wszystkich Francuzow, którzy wtenczas z nią razem bronili niepodległość narodu naszego od obcey przemocy. Obywatele miasta Orleans ucieszeni będą nieśkonczenie, słysząc, że im się godzi publicznie wielbić i wystawiać nieśmiertelną wybawicielkę; cała zaś Francya dobrze pamiętna, co ta panienka odważna czyniła na zbawienie oyczyzny; iacząc będzie z niemi głos i serce w oświadczeniu należney wdzięczności.

Tenże Minister Chaptal ostrzegł artystów, rzemieślników i fabrykantow narodowych, że w

roku ter: nie będą na widok owoce ich pracy i przemysłu; ta ustawa wprawdzie sprawiła skutki od rządu przewidziane przez 2. pierwsze lata; lecz ponieważ wydoskonalenie i wynalezienie czasu potrzebną dłuższego; Ci którzy nagrodę publiczną już otrzymali; i ci którzy do niej ubiegać się pragną w pierwszym zawodzie mający szczęśliwi; niech pracują i przemyślają statecznie, czekając chwili, którą rząd później wskaze, chcąc żeby wystawianie wspomniane było światniaysze.

D. 8. Maja 1803. z Wielkiego Siola uciekło 2. ludzi poddanych W. Sakowicza Se: Wawr: Tytuszek, lat 27. wzrostu sredniego, pociągłej twarzy, pełnej, trochę rumianej, włosów ciemnych; ma surdut szaraczkowy ciemny nowy, 3 kurtki, uskinową, białą sukienką, i płócienną, z potrzebami nicianemi; spodnie szaraczkowe, kanzimirkowe, białe sukienne; zabral kieszul kilka Holl: i inną ruchomość, która dla krótkości czasu nie wypisuje się, ponieważ miał sam klucze od garderoby. Drugi stajenny Jakub Łobacz lat 19, twarzy okrągłej, włosy i brwi czarne, urbudy mierne; wziął surdut szaraczkowy i spodnie tegoż koloru jak wyżej opisano; obydwa zaś kapelusze, czapki, oraz zegarek srebrny płaski z tasmą srebrną, parę pistoletów. Jesliby okazywali świadectwo, to za zmyślone uważać trzeba.

Ernest Neumann Organayster mieszkający na ulicy Rudnickiej w Kamienicy Burm: Pawłowskiego zrobił instrument nowy na wzór Wiedeńskiego, niedawno wynaleziony, nazywający się Klawier-Diconoclassis, na jedną stronę; robi teraz podobne instrumenta na dwie strony z fletami i bez fletów; jezeliby kto potrzebował onych udać się może do pomienionego Organaystra w każdym czasie.

A. Bernard Doktor Med: mieszkający na Zmudzkiej ulicy w domu pod N. 353. chcąc dzieciom swoim dać przyzwoitą edukacyę, opuścił miejsce pomysłne dla siebie w Szawelskim powiecie, którego obywatelom ma honor za wszelkie ich względy złożyć podziękowanie. Obierając z wyżej pomienionych przyczyn mieszkanie w Wilnie, ma honor polecić się łaskawym, względem przecznych obywatelów, tak miasta Gubernskiego, jakoteż powiatu, oświadczać każdemu wierne i zyczliwe usługi.

Uwiadamia się Przeswieżna Publiczność, iż u przybyłego z Warszawy do Wilna Beniamina Meorwinka, Kunsztu złotey i srebrney Fabryki robią się, i przedają niżej pomienione towary, iako to: Masyw, Obszląszki Baiorki, to wszystko w złotych i srebrnym gatunku, także się u niego niektóre robią Łańcuzki Damskie; wyż pomieniony ma honor P. Publiczności za pomierną cenę służyć. Mieszka na Subocz Ulicy w Kamienicy w Kamienicy Zmitrowey pod Nrem 25.

W. JPan Stanisław Marcinkiewicz Marszałek Eyszyski majątek swój Zeymele zwany w Powiecie Wilkomirskim w Parafii Pogirskiej sytuowany mający w sobie Dusz Męskiej sto sześć w Roku terażniejszym 1803. Apr: 18. dnia WW. JPanom Karolowi i Appolonii z Marcinkiewiczów Brunowom ex Pr: Gr: Pttu Upits. wiecznością wyprzedał, i takową sprzedaż w Księgach Ziemskich Pttu Wilkomirskiego w teyże Dacie przyznaniem stwierdził, ktoby dotęże majątku, lub do W. Stanisława Marcinkiewicza Marszałka Eyszyskiego miał jaką pretensyę, aby in spacio lat trzech do terażniejszych Dziezdicow czynił odezwe pod upadkiem swojej pretensyi.

Rząd Gubernski Litewsko-Wileński stosó-

wnie do żądania Rządu Gubern: Grodzien. dond: si, ażeby chcący przedłużyć służbę cywilną na miejscach Kancellaryiskich w Grodzieńskiej Gubernii, stawili się przed tymże Rządem Gubern: skim. 30. Kwietnia 1803.

Urząd Magistratu miasta Gubern: Wilna w skutek Rezolucyi na dniu 15 Apr: terażu: 1803. R. na prozbę Izydora i Magdaleny Boczkowskich małżonkow obywateli Wileń: podała nastaley. Po z inwentowaniu, i przez publiczną licytacyą wyprzedaniu sprzętów, i ruchomości po zmarley mieszczance Wileń: Petroneli Juszkiewiczowey pozostaley; obwieszcza wszystkim Pretensorow z Kredytorow oney Juszkiewiczowey; iżby w przeciągu 4ch tygodni od daty niniejszey dla odebrania swych należności z masy okazaney i wypadley z wyprzedazy oney ruchomości; z dowodami iawili się do Sądu Magistratu miasta Wilna. Ru 1803. Mscą Apr: 28. dnia.

Magistrat Miasta Gubern: Wilna w skutek Dekretu swego Ru teraż idącego 1803. Januar: 23. d. zapadłego; obwieszcza wszystkim Kredytorow i Pretensorow zmarłego Wawrzyńca Sosnowskiego do Dworku tegoż ścielących swe pretensye, który przez Publiczną Licytacyą został wyprzedany, ażeby od daty dzisiejszey w przeciągu cztero-Niedzielnym z dowodami, dla odebrania swey należności sub Ammissione oney stawali, D. 20. Apr: 1803. Ru.

Roku 1803 Mscą Aprila 2. d. o godzinie 4tey z rana zbiegło 3ch moich Kuriandzkich rodu Lotewskiego poddanych; to jest: parobek Jan, i dwie dziewczki pokojowe Katarzyna i Maryanna, gdy teyże Maryannie dnia poprzedzającego za popełnioną kradzież, po upomnieniu darrowano karę. Jan ma lat około 20. do 6. stop wysoki, ciętklawy, twarzy gładkiej pddługowatey, i ku podbrodkowi znacznie spiczasto kończący się; na której przy tym są dwa znaki od wrzodow pozostałe. Ma włos ciemny z przodu ostrzyżony, w odzieniu kroietn zwyczajnym chlopskim, za kolana długim sukna szarego, w kamizelce płociennej w paski białe i niebieskie, w spodniach białych płociennych i bótach. Dziewka zaś Katarzyna mająca lat około 20, krępa i mała, ledwie 4 i pół stop mająca, twarzy bladej, gładkiej, okrągłej i dosyć przystoyney, umie język Lotewski, Litewski, Ruski i Polski, włos ma blade żółtawy w warkocz spleciony, z przodu ostrzyżony; trzyma się i chodzi pochyło, na rękud ma bardzo brodawek; po których łatwo ją poznać można. W czasie ucieczki swojej miała na sobie nakrapianą niebieską kamizelkę z płótna ciętkiego, i wełnianę w paski różnych kolorow spodnicę, panczochy i chodaki. Druga Dziewka Maryanna podobnież niskiej urody i krępa, umie po lotewsku, po Litewsku i po Polsku, mająca około lat; twarzy szerokiej, bspowańey; okrągławey, i pomimo to dosyć nieszpetyney, włos oiechno krzyżanowy w warkocz spleciony z przodu strzyżony. Odzienie iey zkładają się z kamizelki płociennej z nici białych i niebieskich tkaney, i spodnicę wełnianey w paski różnych kolorow, pończochy ma wełniane i chodaki. Obie te dziewczki zabraly z sobą inne też odzia wełniane. Ktoby onych doścignął i przystawil do Nitawy odbierze w nagrodzie talarow 12. i wszelkie expensa zwrócić obowiazuje się

Jerzy Fryderyk Witte von Wittenbeim.

Majątek Onzadów w Pcie Wileń: o mil-5 od Wilna położony w półowie jest przysądzony WW. Maczyńskim Skarbn: Wileń: z kalkulacyą od lat 35. przez WW. Maczyńskich Starostow Kurme: zdać się powinna — i zwrotem Expensy żł: 70000 jest z tym wszystkim do sprzedaży — zyczący nabyć ma się udać do W. Krzywobłockiego Ex Sędziego w Wilnie pod Ostrą Bramą w Kamienicy swey Nro 19. mieszkającego;